

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. Ad quem ex duobus venatoribus pertineat cervus ab uno graviter
vulneratus, ab altero prostratus, & captus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

CASUS IV.

De venante, & in alienis limitibus feras capiente.

Vulpinus venator nuper in venatione cervum graviter vulneravit, sed dum illum persequitur, cervus ab alio venatore ultimo ictu prosternitur, & capitur, quem tamen ad se pertinere Vulpinus contendit. Hic ipse Vulpinus non nunquam limites suæ venationis egressus in aliena Sylva feras capit, & aves alieno instrumento captas & irretitas è laqueo eximit, & extrahit, extractasque Domum asportat divendendas.

QUÆR. I. Ad quem ex duobus hisce venatoribus pertineat dictus cervus?

QUÆR. II. Ad quem spectent aves, laqueo à te posito irretitæ, & captæ, sed ab alio præveniente è laqueo extractæ?

QUÆR. III. An Vulpinus in alienis limitibus feras capiens graviter peccet, & ad restitutionem teneatur?

25 **A**D I. Q. feram non vulnerantis, sed capientis esse, affirmant multi cum Jureconsulto in *l. naturalem*, §. *quisitum est*, ff. *de acquirend. rer. dom. & §. illud quisitum*, *Instit. de rerum division.* Ubi subditur ratio, quia multa accidere possunt, ut eam, qui vulneravit, non capiat; atque adeò vulnerans nondum censetur dominus feræ. Sed melius alii cum Molina *tr. 2. D. 42. Less. l. 2. c. 5. dub. 10. Sà v. venatio. Re-*

bell. l. 1. q. 14. sect. 4. Diana D. 1. q. 3. p. 7. n. 10. Palao D. unic. p. 12. Lug. D. 6. sect. 8. Laym. l. 3. tr. 1. c. 5. n. 12. Haun. n. 65. Dicastill. & aliis distinguunt, aiuntque, si vulnerans lethaliter feram vulneravit, & ita insequatur, ut moraliter ejus manus non posset effugere, sed eam capturus foret, feram esse vulnerantis, eique tradendam, quamvis alius superveniens eam ultimo ictu prosternat.

D 2

Ratio

Ratio est, quia esto ante capti-
onem per solum vulnus illatum do-
minium feræ non acquisiverit vul-
nerans, per eam tamen vulnera-
tionem jus acquisivit ad eam capi-
endam, & possidendam, atque
adeò etiam ad ejus dominium com-
parandum, quatenus causam suf-
ficièntem dedit, sine qua tunc non
caperetur. Accedit, quòd fera per
vulnus lethale in eo eventu censeat-
ur amisisse naturalem libertatem;
feræ autem fiunt illius, per quem
naturalem libertatem amittunt. Si
verò vulnus non erat sufficiens, ut
fera caperetur, sed adhuc fugere
poterat, ita ut moraliter loquendo
non esset in potestatem vulnerantis
deventura, aut si eam vulnerans
non insequeretur, tunc feram esse
primò capientis & occupantis, quia
tunc non censetur naturalem liber-
tatem amisisse; fera autem, quæ
naturalem libertatem non amisit,
fit primò occupantis, uti etiam
tunc, quando dubium est, an vul-
nus fuerit lethale, & vulnerans es-
set eam capturus, quia in dubio
melior est conditio possidentis; pu-
tatur tamen Molina, Palao, Diana
& alii, partem aliquam adjudican-
dam esse vulneranti, si per vulnus
infectum causa fuit, ut fera ab eo
caperetur, aliàs non capienda.

Unde ad leg. citt. respondent Mo-
lina, Palao, & alii, eas intelli-
gendas esse de casu, quo vulnus
infectum sufficiens non erat, ut fe-
ra caperetur, vel cum id dubium est,

eo quòd in dubio melior sit condi-
tio possidentis. Id, quod innuit
ratio à citt. legibus subjuncta, ubi
dicunt, feram esse capientis, quo-
niam multa accidere solent, ut per-
cutiens eam non capiat: Unde à
contrario inferitur, feram fore vul-
nerantis, si moraliter constaret,
nihil obfuturum, quin hic illam ca-
peret.

Ad 2. Q. ad quem pertineant 26
feræ, & aves laqueo, aliove in-
strumento à te captæ, sed ab alio
superveniente è laqueo extractæ,
& exemptæ? Respondent Sylvest.
V. inventum, q. 2. Navar. *c. 17, n.*
176. Covarr. *regul. peccatum 2, §.*
3. n. 13. & alii, feram, vel avem
esse eximentis, seu è laqueo illam
extrahentis, idque ob legem in *li-*
queum, ff. de acquirend. verum domin.
ubi apertè innuitur, feram esse ex-
trahentis. Verùm rectius, meli-
ùsque rursus distinguunt citt. suprâ
DD. Molina, Palao, Diana, Laym.
Platel. *p. 3. n. 555.* Illi. *n. 241.* &
siquidem fera, vel avis ita sit ali-
eno laqueo irretita, ut non posset
evadere, sed moraliter certum sit,
eam perventuram ad manus ejus,
qui laqueum tetendit, nisi alter
prævenisset, censent in foro con-
scientiæ eam totam illius esse, qui
venatorium instrumentum expo-
suit, illique esse reddendam. Ratio
est, quia talis per suum instrumen-
tum illi sufficiens ademit natura-
lem libertatem: ergo, esto quòd
illius dominium ante naturalem
appre-